

Sygn. akt IV CZ 18/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

ze skargi wnioskodawcy o wznowienie postępowania
w sprawie z wniosku Wojewódzkiego Związku R.
z udziałem Rejonowej Spółdzielni "W." i Wojewódzkiej Spółdzielni
o wykreślenie z rejestru sądowego Wojewódzkiej Spółdzielni,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 marca 2006 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 14 czerwca 2005 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2005 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił kasację wnioskodawcy Wojewódzkiego Związku R. od postanowienia tego Sądu z dnia 30 grudnia 2004 r. Zdaniem Sądu Okręgowego kasacja winna zostać odrzucona, gdyż pełnomocnik powodów, pomimo wezwania nie złożył pełnomocnictwa upoważniającego go do występowania przed Sądem Najwyższym, oraz nie podpisał odpisów kasacji. W zażaleniu wnioskodawca zarzucając naruszeni art. 91 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 87¹ § 1 k.p.c., art. 126 § 1 pkt 4, art. 128 i art. 140 k.p.c., a także art. 6 ust. 1 i art. 7 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r., Nr 123, poz. 1059 ze zm.); art. 175 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym – wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Trafny jest przede wszystkim zarzut naruszenia art. 91 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 87¹ § 1 k.p.c. Jeżeli, co jest bezsporne, w pełnomocnictwie udzielonym przez wnioskodawcę upoważnił on pełnomocnika do zastępowania go „w sprawach w postępowaniu sądowym”, to takie pełnomocnictwo upoważnia także do wykonywania zastępstwa procesowego w sprawach przed Sądem Najwyższy. Sąd Najwyższy jest bowiem także sądem, co wynika zarówno z Konstytucji, ustawy o Sądzie Najwyższym, jak i z przepisów k.p.c. Nie jest on natomiast, co słusznie podkreślił Sąd Okręgowy sądem powszechnym. Nie można jednak z faktu, że przepisy k.p.c. wyraźnie odróżniają sądy powszechne od Sądu Najwyższego wyprowadzać wniosku, że nie jest on w ogóle sądem. Skoro zaś pełnomocnictwo upoważniało do reprezentowania mocodawcy w sprawach sądowych, czyli przed wszystkim sądami, brak podstaw do uznania, że potrzebne było, do reprezentowania mocodawcy w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, odrębne pełnomocnictwo.

Uzasadniony jest także zarzut naruszenia art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c., art. 128 i 140 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za utrwalony należy uznać pogląd,

który prezentuje także skarżący, że tylko pismo procesowe, a nie jego podpis musi odpowiadać ściśle określonym wymogom, w tym być podpisane przez stronę lub jej pełnomocnika (postanowienie SN z dnia 18 października 2002 r. V CKN 1830/00, OSNC 2004/1/9, oraz postanowienie z dnia 19 grudnia 1967 r. I CZ 111/67, OSNC 1968/7/127). W tej sytuacji odrzucenie kasacji z powodu nie uzupełnienia jej rzekomego braku w postaci nie podpisania odpisu kasacji, nie znajduje podstaw prawnych.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ k.p.c. i w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), orzekł jak w sentencji.